



PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

3.3.2010

B7-0151/2010

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza întrebării cu solicitare de răspuns oral B7-0000/2010

în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură

referitoare la UE 2020 - Acțiuni subsecvente Consiliului European informal din 11 februarie 2010

Martin Schulz, Stephen Hughes
în numele Grupului S&D

**Rezoluție a Parlamentului European referitoare la UE 2020 - Acțiuni subsecvente
Consiliului European informal din 11 februarie 2010**

Parlamentul European,

- având în vedere Consiliul European informal din 11 februarie 2010,
 - având în vedere concluziile la care a ajuns Președinția UE în urma reuniunilor Consiliului European din martie 2000, 2001, 2005, 2006, 2007 și decembrie 2009,
 - având în vedere consultarea publică lansată de Comisie privind UE 2020 și rezultatul acesteia (SEC (2010)116),
 - având în vedere evaluarea Strategiei de la Lisabona efectuată de Comisie (SEC (2010) 114),
 - având în vedere articolul 3 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât criza financiară, economică și socială mondială a expus dramatic fragilitatea piețelor reglementate neadecvat și a pus în pericol solidaritatea și justiția socială din societățile noastre și dintre statele membre;
- B. întrucât statele membre se confruntă cu rate ale șomajului care cresc în mod constant, cu peste 23 de milioane de femei și bărbați fără locuri de muncă, ceea ce generează imense dificultăți de ordin social și uman;
- C. întrucât schimbările climatice readuc în discuție practicile actuale de producție, distribuție și consum, risipitoare și nedurabile, care trebuie abordate printr-un nou model durabil de dezvoltare;
- D. întrucât Strategia de la Lisabona a stabilit ca obiectiv realizarea unei economii foarte competitive bazate pe cunoaștere, capabilă de creștere durabilă, de crearea de locuri de muncă mai bune și mai multe, de o mai mare coeziune socială și de respectarea mediului;
- E. întrucât Strategia de la Lisabona a avut de suferit atât din cauza unei ambiții prea mari, cât și din cauza lipsei de claritate a scopului său central, deoarece a comasat mai multe obiective separate într-un singur obiectiv extrem de complex, pierzându-se astfel atât din concentrare, cât și din transparență;
- F. întrucât Strategia de la Lisabona ar trebui să fie înlocuită cu o nouă strategie 2020 pentru o dezvoltare puternică, integrată și coerentă a UE în următoarea decadă, asigurând revenirea totală din criza economică și creând un nou model economic și social european, reînnoit, bazat pe durabilitate și solidaritate,

1. invită Consiliul European să profite de această oportunitate istorică oferită de revizuirea actualei Strategii de la Lisabona pentru a transforma agenda de dezvoltare a UE astfel încât să soluționeze definitiv problema limitelor și a punctelor slabe ale actualului model financiar, economic și social, pe care criza le-a evidențiat în mod dramatic; reamintește, în acest sens, angajamentul deja asumat de dl Barroso, Președintele Comisiei, pentru o agendă de transformare și așteaptă ca noua Comisie să prezinte Consiliului European și Parlamentului European propuneri care să acopere domenii precum cel economic, social și ecologic și care să se conformeze pe deplin ambiției declarate;
2. consideră că fragilul proces de redresare aflat în prezent în curs trebuie să fie reflectat integral într-o nouă strategie pentru 2020, prin formularea unei agende politice coerente și cuprinzătoare, care să integreze complet abordarea privind politica macroeconomică, astfel încât să garanteze că consolidarea bugetară necesară nu va submina realizarea strategiei, în special în ceea ce privește lupta împotriva șomajului, precum și investițiile adecvate și bine coordonate în infrastructuri și cunoaștere;
3. consideră că strategia Europei pentru următoarea decadă nu ar trebui să se axeze doar pe rata creșterii economice, ci și pe modul în care creșterea poate contribui la construirea unei economii mai bune, mai echitabile și mai durabile, oferind o mai bună partajare a prosperității între toate părțile și o protecție împotriva lăcomiei și exceselor sectorului financiar;
4. consideră că UE are nevoie de o strategie unică de dezvoltare care să definească cu claritate orientarea pe termen lung și orientarea-cheie și care să integreze strategiile care se suprapun și pe care Europa ar trebui să le urmeze, în special Strategia de la Lisabona, Strategia pentru dezvoltare durabilă și Pactul de stabilitate și creștere (PSC);
5. solicită o nouă strategie de dezvoltare care să își prezinte în mod clar obiectivele-cheie, precum și mijloacele și acțiunile-cheie care vor fi întreprinse pentru realizarea lor; consideră că durabilitatea, ocuparea integrală și de calitate a forței de muncă, împreună cu munca decentă și integrarea socială pentru bărbați și femei, combaterea sărăciei și a inegalității, o economie a cunoașterii cu o productivitate ridicată, bazată pe educație, competențe și dezvoltare profesională, coeziunea socială și teritorială, precum și o globalizare echitabilă formează obiectivele-cheie ale noii strategii;

Redresare și transformare

6. consideră că o strategie pentru 2020 ar trebui să vizeze o redresare europeană completă cât mai curând cu putință, urmată de o creștere durabilă și susținută pe termen mediu și lung, pentru a face față tranziției de la gestionarea crizei la creșterea economică durabilă pe termen lung;
7. consideră că strategia ar trebui în primul rând să ofere un răspuns coerent și eficace la criza economică și financiară, oferind un nou țel și o mai bună coerență europeană procesului de redresare a UE prin mobilizarea și coordonarea tuturor instrumentelor naționale și europene de redresare, cu finanțare adecvată; reafirmă că obiectivul central trebuie să fie redresarea ocupării forței de muncă, inclusiv investiții adecvate în formare și educație; subliniază că consolidările necesare ale bugetelor naționale trebuie strâns coordonate între statele membre și ar trebui să se facă astfel încât să sprijine o mai mare

creștere și crearea de noi locuri de muncă, fără ca acestea să se realizeze în detrimentul sistemelor noastre sociale și al serviciilor noastre publice;

8. reamintește că unul dintre principalele obiective ale deciziei Consiliului de a revizui normele PSC în 2005 a fost de a oferi statelor membre un spațiu mai larg de manevră în perioadele de recesiune economică; potrivit deciziei respective, consideră necesar să se exploateze pe deplin marjele de flexibilitate ale PSC reformat pentru a se asigura că revenirea la finanțe publice sănătoase nu va submina protecția socială și solidaritatea și nici nu va pune în pericol perspectivele de creștere;
9. consideră, în plus, că nerespectarea de către mai multe state membre din zona euro a criteriilor PSC evidențiază deficiențele coordonării economice din cadrul UEM; este convins că principala metodă prin care zona euro poate depăși actuala criză este prin consolidarea coordonării sale economice și prin stabilirea unei guvernante economice solide, pentru a face posibil un răspuns european susținut, consolidat și coordonat și pentru a contribui la o coeziune economică și socială stabilă și durabilă;
10. consideră că avem o nevoie imperioasă de un principiu al solidarității consolidat care să fie direct legat de obiectivul esențial al zonei euro, deoarece acest principiu consolidează capacitatea zonei euro de a reacționa la șocuri asimetrice și la atacuri speculative;
11. subliniază că recente atacuri speculative împotriva Greciei au condus la o creștere drastică a diferențelor de randament între obligațiunile de stat și au privat această țară de capacitatea de a împrumuta la aceeași rată ca ceilalți membri ai zonei euro; subliniază că atacurile în cauză, care ar putea zădărnici eforturile Greciei de a redresa situația finanțelor publice și de a pune în aplicare măsuri de reducere a deficitului public excesiv, au avut ca primă țintă chiar moneda euro și convergența economică a zonei euro; regretă absența unor mecanisme de protejare a stabilității euro și consideră că acest fapt presupune adoptarea cu o și mai mare urgență a unor reglementări coordonate, eficiente și eficace și necesitatea unei supravegheri a piețelor financiare în Europa;
12. subliniază că pentru problemele din zona euro ar trebui să se găsească soluții în zona euro; îndeamnă, prin urmare, definirea unui cadru consistent pentru a se garanta că zona euro dispune de mijloacele interne pentru a evita orice risc de eșec, prin combinarea disciplinei fiscale naționale cu un mecanism de sprijin financiar de ultimă instanță;
13. consideră că criza oferă o oportunitate de a construi o strategie mai puternică pentru creștere durabilă, bazată pe justiție socială și eficiență, garantând faptul că distribuția bogăției se face mai corect, obținând o distribuție a veniturilor mai eficientă din punct de vedere economic și mai echitabilă din punct de vedere social; avertizează, în acest context, împotriva concentrării în mare parte pe instrumente de moderare a salariilor, deoarece acest lucru va împiedica o distribuție corectă a poverii redresării și va avea un efect de frână împotriva sporirii veniturilor persoanelor fizice și, prin aceasta, împotriva consumului privat; constată că criza a evidențiat cu claritate caracterul neadecvat al politicilor de dereglementare urmărite în ultimii ani; subliniază necesitatea unei noi strategii pentru piața unică care să ofere cetățenilor rezultate mai concrete, în special printr-o abordare mai orientată spre consumator a reglementărilor;
14. solicită crearea unui cadru de reglementare și de supraveghere pentru serviciile financiare care să ofere protecție împotriva eșecurilor financiare, să evite bulele speculative și să

reinstituie obiectivul istoric al sectorului financiar, acela de a furniza finanțare economiei reale pentru a sprijini investițiile și crearea de locuri de muncă, mai ales printr-un al doilea plan de acțiune pentru serviciile financiare;

O nouă ordine în favoarea durabilității și solidarității

15. consideră că răspunsul UE la schimbările climatice și la criza economică trebuie să fie dezvoltarea unor metode durabile de producție, comerț, transport, distribuție și consum, care vor pune bazele unei adevărate prosperități durabile bazate pe locuri de muncă noi și ecologice, economii ecoeficiente, egalitate și comerț echitabil;
16. reamintește că angajamentul UE, convenit în decembrie 2008, de a obține până în 2020 o reducere cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră, o creștere cu 20% a consumului de energie din surse de energie regenerabile și o reducere cu 20% a consumului de energie datorită eficienței energetice; îndeamnă Comisia să prezinte modul în care această realizare va fi completată de o nouă generație de politici și acte legislative pentru a asigura o schimbare profundă a modului de producție, distribuție și consum în vederea asigurării unei adevărate durabilități fără a periclita prosperitatea și locurile de muncă;
17. subliniază importanța, din perspectiva construirii acestor noi politici durabile, a investițiilor în infrastructuri adecvate și în soluții de transport durabile și a sprijinirii politicilor în favoarea IMM-urilor, nu doar în ceea ce privește rolul lor esențial în lupta împotriva ratelor ridicate ale șomajului;
18. subliniază că, prin îndeplinirea obiectivelor noastre pentru 2020 în materie de schimbări climatice și energie, UE poate crea noi locuri de muncă ecologice în domenii precum energiile regenerabile, transportul și eficiența energetică, cu condiția ca sprijinul financiar și stimulentele pentru cercetarea, inovarea, educația și formarea aferentă acestora să fie suficiente pentru a ne permite să profităm de această oportunitate și să valorificăm noile surse ale competitivității mondiale pentru UE;
19. consideră că tranziția la o economie ecologică ar trebui să se bazeze pe o politică industrială durabilă, pe promovarea inovării destinate dezvoltării unor metode ecologice de producție, pe politici adecvate ale UE, în special în ceea ce privește recalificarea lucrătorilor pentru locuri de muncă ecologice și, dacă este necesar, pe compensarea temporară a transformării industriei europene într-o industrie ecologică în contextul piețelor mondiale;
20. consideră că, pentru a trata pe deplin problema ratei ridicate și în creștere a șomajului, în special în rândul tinerilor și al persoanelor cu handicap, precum și problema inegalităților crescânde și a sărăciei răspândite, UE are nevoie de o agendă socială nouă și ambițioasă în cadrul strategiei pentru 2020, bazată pe o ocupare integrală și de calitate a forței de muncă, integrare socială și combaterea sărăciei; solicită ca această nouă agendă socială în cadrul strategiei să fie structurată pe un set de obiective ambițioase pentru reducerea sărăciei, inclusiv în cazul copiilor și al bătrânilor și al persoanelor încadrate în muncă, abandonul școlar prematur și numărul de tineri care nu sunt nici încadrați în muncă, nici în învățământ sau în formare și pentru sporirea participării la învățarea de-a lungul vieții, astfel încât să se înregistreze progrese în aceste sectoare cruciale; insistă asupra utilizării ratei a sărăciei relative pentru stabilirea unor obiective naționale și ale UE în acest

domeniu;

21. reiterează faptul că o ocupare completă, de înaltă calitate și durabilă a forței de muncă ar trebui să fie prioritatea-cheie a unei strategii pentru 2020; solicită, prin urmare, o strategie pentru intrarea pe piața muncii, bazată pe incluziune, munca decentă și obiective specifice de creare a locurilor de muncă combinate cu stimulente financiare pentru statele membre, precum și o nouă agendă legislativă pentru consolidarea drepturilor lucrătorilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă, inclusiv o revizuire a directivei privind detașarea lucrătorilor și directive noi sau revizuite privind programele de venituri minime, timpul de lucru, demiterile individuale abuzive, informarea și consultarea, recunoașterea sindicatelor, acordurile colective de muncă transfrontaliere, egalitatea de tratament a lucrătorilor atipici, remunerarea egală și inspecția muncii;
22. îndeamnă Comisia și statele membre să soluționeze problema șomajului în rândul tinerilor prin măsuri structurale de ocupare, asigurând oportunități de formare sau de muncă pentru fiecare tânăr și protejându-i împotriva practicilor abuzive de angajare prin intermediul unui statut pentru stagiați;
23. solicită o agendă legislativă privind egalitatea de gen pentru a eradică actuala discrepanță de salarizare între bărbați și femei, pentru a asigura participarea femeilor la piața muncii și a promova oportunitățile de carieră ale femeilor;
24. reafirmă că este inacceptabil faptul că există persoane care trăiesc în sărăcie, inclusiv numeroase femei și copii și, de asemenea, persoane încadrate în muncă sau aflate la pensie; solicită o strategie ambițioasă pe termen lung împotriva sărăciei, cu obiective europene și naționale adecvate și suficiente ca număr, inclusiv pentru eliminarea problemei persoanelor fără adăpost până în 2015, sprijinită de o strategie coordonată privind locuințele în Europa;
25. reafirmă că egalitatea în materie de acces la educație, la cultură și la o presă liberă - care trebuie văzută nu doar din perspectivă economică - indiferent de originea socială și situația financiară a persoanelor trebuie îmbunătățită și garantată într-un mod durabil într-o strategie UE pentru 2020; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să dezvolte politici europene educaționale și culturale, condiții-cadru pentru protejarea diversității în cultură și mass-media, dincolo de preocupările economice și naționale limitate, și instrumente de politică pentru stimularea talentelor și aptitudinilor active, inclusiv programe de învățare de-a lungul vieții;
26. reamintește faptul că coeziunea economică, socială și teritorială este o piatră de hotar a proiectului european, pusă în pericol în prezent de efectele crizei economice; consideră că o strategie pentru 2020 oferă o oportunitate istorică de a păstra și consolida coeziunea europeană, în principal printr-o politică transparentă, simplificată și inteligentă de coeziune, ferită de orice încercare de renaționalizare, printr-un plan financiar durabil pe termen lung pentru rețelele europene și prin acces liber și echitabil la TIC și Internet în bandă largă pentru a oferi oamenilor, în special tinerilor, posibilitatea de a utiliza ușor și, în același timp, în mod autocritic, comunicațiile moderne;
27. solicită un cadru legislativ pentru serviciile publice, ca elemente-cheie ale modelului european, considerând noile dispoziții din tratat ca un temelie juridic solid pentru un astfel

de cadru;

28. consideră că reforma politicii agricole comune până în 2013 trebuie să sprijine strategia UE pentru 2020 în vederea instituirii unei politici agricole durabile din punct de vedere ecologic și economic, concentrându-se pe siguranța alimentară, creștere și locuri de muncă în zonele rurale și contribuind la coeziunea teritorială;
29. subliniază importanța noului temei juridic creat prin Tratatul de la Lisabona pentru politica de coeziune teritorială a UE și încurajează elaborarea unor strategii macroregionale, cum ar fi Strategia pentru Marea Baltică și Strategia UE pentru Dunăre, ca instrumente pentru accelerarea coeziunii economice, sociale și teritoriale și a solidarității între statele membre;

Asigurarea resurselor financiare necesare

30. recunoaște că una dintre deficiențele Strategiei de la Lisabona a fost discrepanța dintre ambițiile declarate și resursele puse la dispoziție; subliniază faptul că o strategie pentru 2020 poate fi credibilă doar dacă este finanțat adecvat; consideră, prin urmare, că bugetul UE ar trebui adaptat pentru a contribui la realizarea unei noi strategii;
31. solicită o revizuire intermediară ambițioasă a actualului cadru financiar multianual 2007-2013, dat fiind faptul că actualul cadru s-a dovedit a avea deficiențe (lipsa finanțării pentru programele-cheie ale UE, cum ar fi Galileo sau Planul european de redresare economică) și nu reușește să abordeze adecvat nevoia de resurse financiare adecvate pentru noile competențe ale UE în temeiul Tratatului de la Lisabona, precum și pentru anumite priorități politice urgente, cum ar fi energia și schimbările climatice;
32. consideră că bugetul UE după 2013 trebuie să se concentreze pe prioritățile politice cheie ale unei noi strategii pentru 2020 care vizează creșterea nivelului de cheltuieli al UE până la plafonul convenit de 1,24% din venitul național brut și introducerea unui nou sistem de resurse;
33. solicită o strategie pe termen lung pentru investiții, bazată pe o mai mare coordonare între eforturile europene și cele naționale; un rol mai însemnat pentru Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare în sprijinirea investițiilor în infrastructură, tehnologii verzi, inovare și IMM-uri, cu condiția ca politicile BEI și BERD să fie consecvente cu cele ale UE și ca cele două instituții să răspundă în fața Parlamentului pentru acțiunile lor; un cadru european adecvat pentru parteneriatele de tip public-privat; și o aplicare inteligentă a PSC și care să atragă investiții;
34. atrage atenția asupra necesității de noi instrumente de finanțare ale UE, cum ar fi Eurobonds, precum și a unui nou sistem de finanțare pentru bugetul UE, care să includă o taxă pe tranzacțiile financiare și taxe ecologice pentru a contribui la realizarea obiectivelor pentru 2020;

O nouă guvernare pentru mai multă transparență, democrație și eficiență

35. recunoaște că Strategia de la Lisabona s-a confruntat cu obstacole precum niveluri scăzute de responsabilizare democratică și politică pe plan național și regional; consideră, prin

urmare, că este necesar un nou sistem de guvernanță, bazat pe noile dispoziții ale Tratatului de la Lisabona;

36. subliniază, în acest context, necesitatea unei mai bune coordonări și cooperări între diferitele instituții politice implicate în implementarea cu succes a unei strategii pentru 2020, mai ales asociind derularea viitoare și revizuirea noii strategii cu mandatele următoare ale Comisiei și Parlamentului, pentru a unifica în timp (re)formularea strategiei cu calendarul politic european;
37. îndeamnă Consiliul și Comisia să recunoască rolul-cheie al Parlamentului în implementarea strategiei pentru 2020 care se va formula printr-un acord interinstituțional care va stipula și va formaliza o cale democratică și eficientă de urmat, care ar trebui să includă un angajament din partea Consiliului de a nu adopta schimbări ale strategiei în următorii ani fără consultarea oficială prealabilă a Parlamentului;
38. consideră că trebuie să se atribuie Comisiei un rol mai însemnat în asigurarea implementării strategiei, în combinație cu roluri de implementare mai puternice pentru configurațiile respective ale Consiliului;
39. insistă asupra necesității unui control mai activ de către parlamentele naționale în ceea ce privește definirea și implementarea strategiei și contribuția pentru realizarea acesteia la nivel național, combinat cu o mai mare implicare a autorităților regionale și locale, a partenerilor sociali și a altor actori sociali;
40. solicită o mai bună utilizare a măsurilor obligatorii din punct de vedere juridic, cum ar fi regulamentele și directivele, și eventuale sancțiuni sau stimulente pentru statele membre în cazul în care acestea nu înregistrează suficiente progrese în implementarea noii strategii;
41. invită, în acest sens, Comisia să prezinte Consiliului și Parlamentului, până la viitorul Consiliu European din iunie 2010, o listă cuprinzătoare cu directivele și regulamentele destinate realizării obiectivelor noii strategii care vor fi definite la următorul summit de primăvară din martie 2010;
42. evidențiază necesitatea de a elabora un set nou de indicatori pentru a măsura prosperitatea și bunăstarea în cadrul unui nou concept orizontal de „calitate a vieții”, care să acopere diverse domenii de politică, ca de exemplu aspectele de mediu, cele sociale, educaționale și de sănătate și calitatea locului de muncă, la nivelul UE și în statele membre; solicită Comisiei să elaboreze un nou grafic de performanțe cu indicatori măsurabili care să integreze noțiunea de „calitate a vieții” pentru cetățeni;

Modelarea globalizării

43. subliniază că UE nu poate realiza obiectivele care se vor stabili în strategia pentru 2020 fără o politică externă mai extinsă și mai cuprinzătoare, care să reunească politica externă și de securitate comună, politicile comerciale, de dezvoltare și de cooperare, astfel încât să determine trecerea globalizării de la o sursă de presiune descendentă asupra standardelor ecologice și sociale la un instrument mondial pentru progresul acestora; atrage atenția asupra noilor dispoziții ale Tratatului de la Lisabona referitoare la coordonarea politicii

externe a UE, care vor contribui la această nouă strategie cuprinzătoare și ar trebui să fie folosite ca mijloc de promovare a coerenței politicilor în favoarea dezvoltării (CPD);

44. solicită o revizuire aprofundată a strategiei privind o Europă globală pentru a transforma comerțul internațional într-un instrument pentru crearea de locuri de muncă, eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă în întreaga lume, acordând prioritate multilateralismului - în schimbul actualei proliferări a acordurilor bilaterale de liber-schimb - și conectând obiectivele comerciale cu progresul social și ecologic și promovarea drepturilor omului;
45. subliniază importanța unei strategii europene comune în toate instituțiile și forurile internaționale în vederea creării unor norme mai bune de comerț echitabil, muncă decentă și piețe financiare reglementate; subliniază că acest lucru ar trebui să presupună preluarea rolului de lider de către UE în negocierile OMC în vederea finalizării cât mai curând cu putință a runde de dezvoltare Doha;
46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.